



UNIUNEA EUROPEANĂ



GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU



Fondul Social European
POS DRU 2007-2013



Instrumente Structurale
2007-2013



MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI
OIPOSDRU



MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

Profesorul creator de soft educațional

Verbul

Modul indicativ

Autori

Maria Mateescu

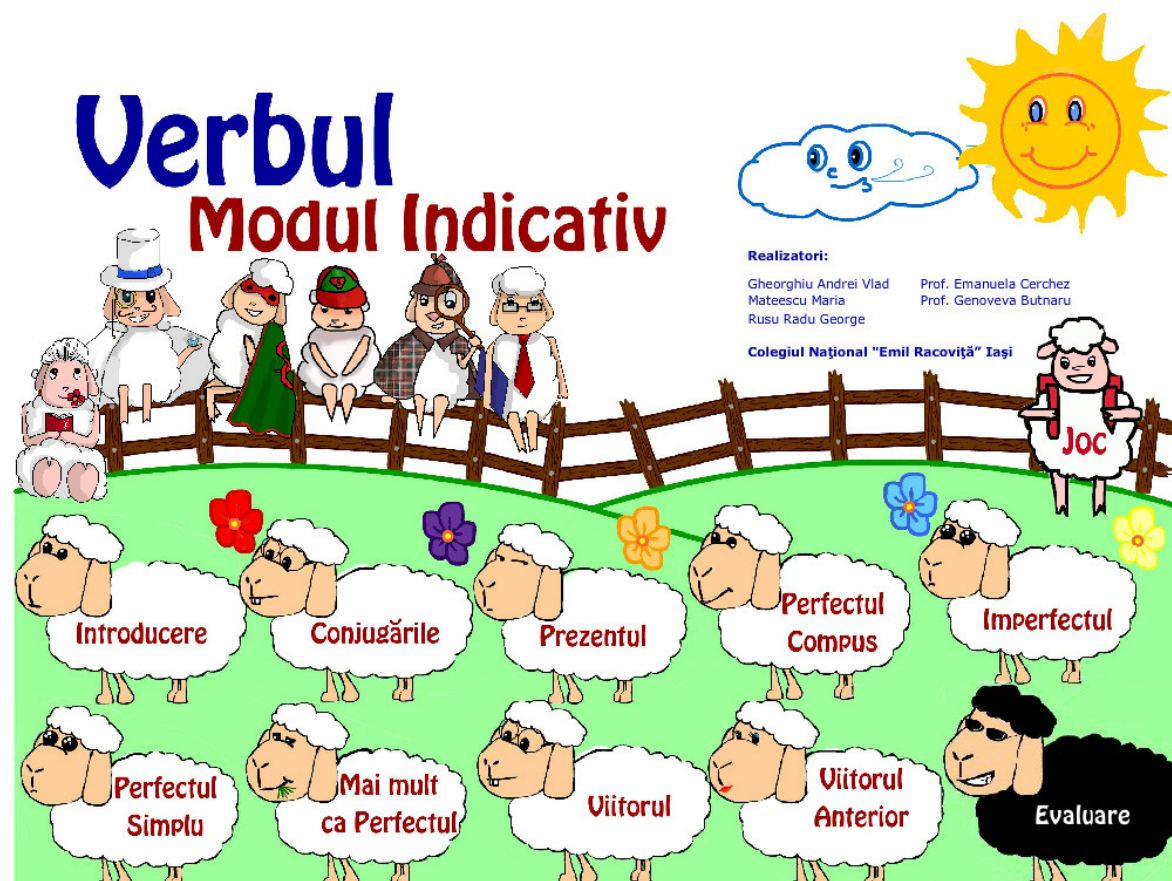
Radu-George Rusu

Andrei-Vlad Gheorghiu

prof. Genoveva Butnaru

prof. Emanuela Cerchez

Colegiul Național „Emil Racoviță” Iași



CUPRINS

1. Argument

2. Prezentare generală

2.1 Structura softului

2.2 Interfața

2.3 Elemente de utilizare a softului

3. Structură generală

3.1 Obiective didactice

3.2 Conținut

4. Obiecte de conținut – detalieri

4.1 M1 – Introducere

4.2 M2 – Conjugarea

4.3 M3 – Prezentul

4.4 M4 – Perfectul compus

4.5 M5 – Imperfectul

4.6 M6 – Perfectul simplu

4.7 M7 – Mai mult ca perfectul

4.8 M8 – Viitorul

4.9 M9 – Viitorul anterior

4.10 M10 – Evaluare

4.11 M11 – Joc didactic – Jocul Transhumanței

4.12 Concluzii

5. Bibliografie

1. ARGUMENT

Pentru tineri mai ales, calculatorul este cel mai la îndemână facilitator. Ei socializează prin intermediul Internetului și, când li se lasă libertatea de alegere, își fac temele cu ajutorul calculatorului, și vorbesc, în același timp, cu colegii, pe chat. Înainte de a încerca punerea sub interdicție sau sub restricție a acestor tendințe, se cuvine să ne amintim că în secolul al XVIII-lea, cititul individual și silențios al cărților de ficțiune era considerat de medici, preoți și părinți un adevărat pericol social pentru adolescenți.

Softul educațional este o modalitate prin care ajustarea obișnuințelor academice ale elevilor se poate face în mod constructiv – oferind alternative de utilizare a calculatorului și a Internetului. Desigur, acest lucru presupune o serie de factori, precum: instruirea profesorilor pentru a manifesta deschidere și pentru a căpăta deprinderile necesare pentru a lucra cu metode bazate pe utilizarea noilor tehnologii; asigurarea existenței, în fiecare școală, și a bunei funcționări a cel puțin unei săli de clasă dotate cu calculatoare; instruirea elevilor în sensul identificării sau/și dezvoltării deprinderilor de lucru cu calculatorul și, desigur, existența softurilor educaționale concepute în conformitate cu programa școlară și capacitatea normală de învățare a educaților vizați.

În privința învățării limbii și mai ales a literaturii române cu ajutorul noilor tehnologii și prin utilizarea softului educațional, există, probabil, mai multe rezerve, decât în cazul altor materii școlare, reticență ce pornește de la o presupusă incompatibilitate între natura acestei materii școlare și utilizarea calculatorului pentru activități de învățare și evaluare. Softul pe care îl propunem – „*Verbul. Modul indicativ*” – este una dintre puținele încercări din peisajul educațional românesc de a demonstra contrariul.

2. PREZENTARE GENERALĂ

2.1. Structura softului

Soft-ul se adresează elevilor de gimnaziu, putând fi utilizat parțial la clasa a V-a, și integral la clasa a VI-a, a VII-a și a VIII-a. Este structurat pe momente de lecție, câte un moment pentru fiecare timp din modul indicativ, la care se adaugă două momente introductive, în care definim verbul și clasificăm conjugările

Fiecare moment de lecție conține un set de sarcini de lucru, proiectate astfel încât să fie posibilă verificarea atingerii tuturor obiectivelor operaționale ale momentului de lecție. Sarcinile de lucru sunt variate ca modalitate de realizare și sunt prezentate în ordinea gradată a dificultății lor.

Fiecare sarcină de lucru are mai multe variante, astfel încât, la reluarea sarcinii de lucru, elevul va primi una dintre variantele respective, selectată aleator. Variantele sunt echivalente ca nivel de dificultate și structură, urmărind aceleași obiective. Utilizând variante ale sarcinilor de lucru am urmărit ca la reluarea unui exercițiu, elevul să se confrunte cu aceleași probleme de conținut, dar într-o altă formă, pentru a evita tentația memorării vizuale a rezolvărilor. Dar nu doar atât. Existența variantelor elimină pericolul monotoniei și le asigură elevilor un grad sporit de autonomie, lucru benefic pentru dezvoltarea personalității dar și a gradului de încredere în capacitatea de a rezolva singuri exerciții de gramatică, fie că e vorba de temele de acasă sau de testele naționale.

Textele suport utilizate în sarcinile de lucru sunt selectate din opere literare, cu scopul declarat de a suscita interesul elevilor și de a-i apropia cu încă un pas de literatura specifică vârstei lor.

Pe lângă exercițiile obișnuite, care se regăsesc în culegerile de gramatică, softul propus beneficiază de facilități care îl fac indispensabil pentru un învățământ eficient și de actualitate. De pildă, posibilitatea de a oferi elevilor exerciții care le dezvoltă competențele de a înțelege un text ascultat, însoțit sau nu de imagine, considerăm că acoperă o necesitate reală în învățarea limbii române.

2.2. Interfața

Interfața este simplă, intuitivă, urmărind standarde cu care elevii sunt deja familiarizați. Ecranul este împărțit în patru zone funcționale:

- bara titlu, în care este menționat titlul aplicației și al momentului de lecție curent;
- în partea stângă zona de teorie; în această zonă sunt sintetizate și exemplificate principalele elemente teoretice;
- în partea dreaptă zona activă, în care sunt enunțate și se pot rezolva sarcinile de lucru;
- bara de jos, pe care sunt plasate două butoane (*Obiective*, care permite vizualizarea obiectivelor operaționale ale momentului curent și *i*, care oferă informații despre elementele de interfață).

Grafica este originală, atractivă, viu colorată, în concordanță cu specificul publicului țintă (elevi de gimnaziu). Decorul este o pajiște cu flori; florile pot fi culese, fiecare floare culeasă oferind elevilor un punct de sprijin în învățare, o indicație în rezolvarea sarcinii de lucru curente. În partea stânga sus a zonei active sunt ilustrate personificat soarele (care poate fi utilizat pentru evaluarea sarcinii de lucru curente) și un nor (care permite reluarea exercițiului).

În mod unitar, pe parcursul întregii aplicații, elevii sunt însoțiți de un personaj simpatic (*Oiță*) și de prietenii săi.

2.3. Elemente de utilizare a softului

În acest capitol se vor prezenta principalele elemente ale interfeței, denumirea lor și modul în care pot fi utilizate.

1. **Bara titlu** – afișează sigla softului (personajul *Oiță*) și titlul momentului curent



Figura 1: Bară titlu - titlul momentului curent

2. **Bara de jos** – pe care sunt afișate disciplina și clasele la care poate fi utilizat softul, precum și butoanele **Obiective**, *i* și *?*, acesta din urmă permițând accesul direct la dexonline.ro.



Figura 2: Bară jos - obiective și indicații de utilizare a aplicației

3. Butonul **Obiective** – prin acționarea acestuia, utilizatorul aplicației poate vizualiza obiectivele momentului curent

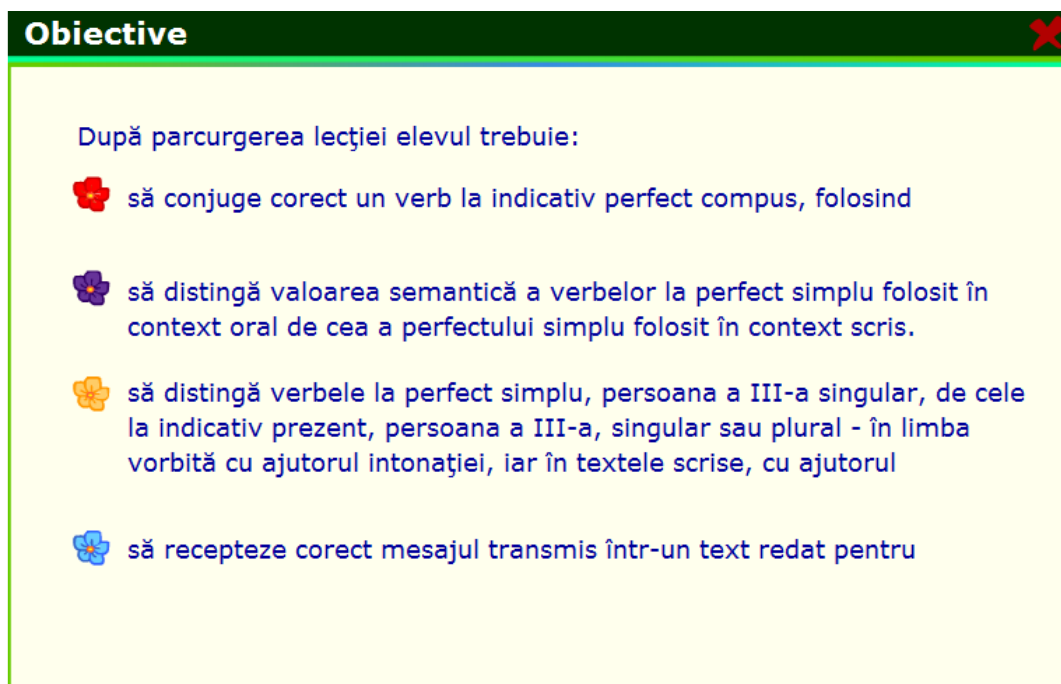


Figura 3: Exemplu fereastră obiective

4. Butonul **i** – prin acționarea acestui buton, utilizatorul poate afla indicații despre modul de utilizare a elementelor interfeței. Fiecare element are un nume generic, scris cu albastru.

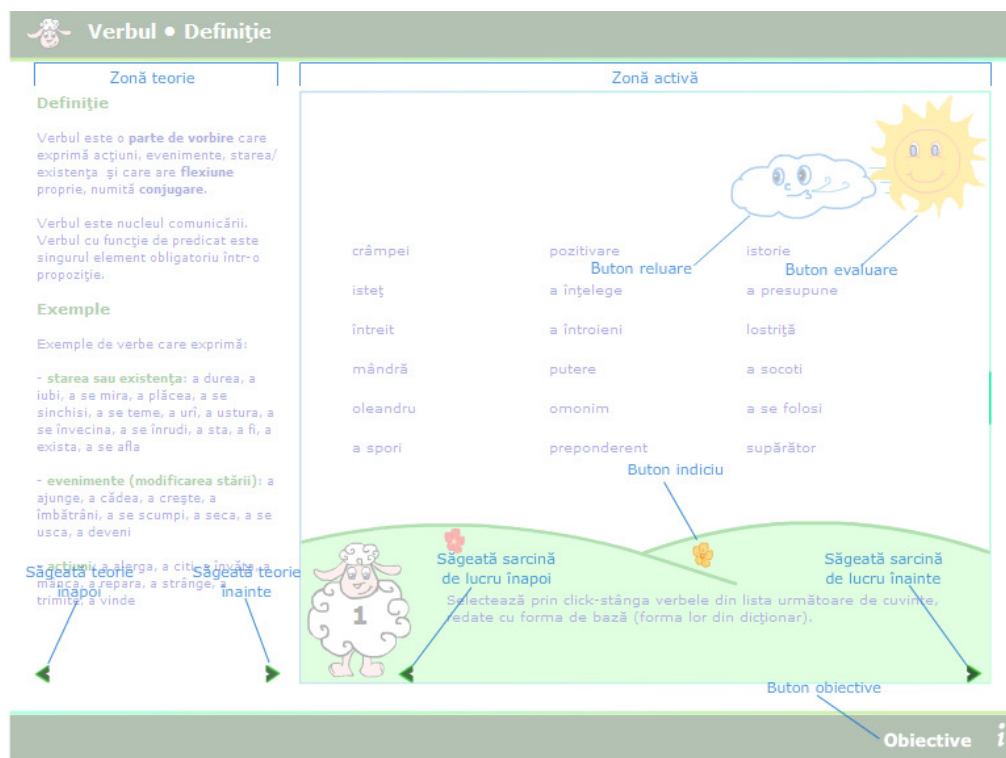


Figura 4: Indicații de utilizare a aplicației

Prin menținerea cursorului în dreptul unui element, apar explicațiile necesare.

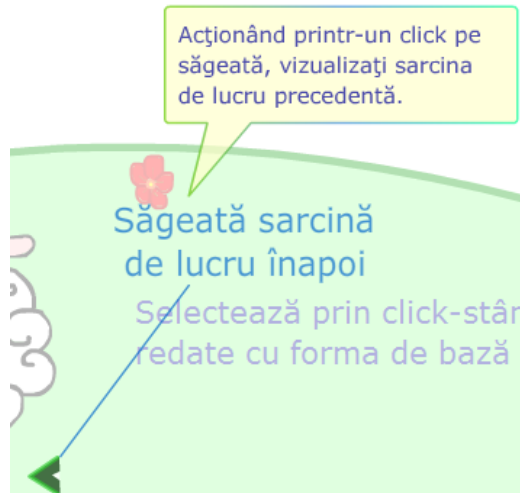




Figura 5: Exemplu de indicație pentru utilizarea aplicației

5. Butonul **săgeată înainte**  – prin acționarea acestuia, utilizatorul poate vizualiza următoarea pagină de teorie sau următorul exercițiu
6. Butonul **săgeată înapoi**  - prin acționarea acestuia, utilizatorul poate vizualiza pagină anterioară de teorie sau exercițiul anterior
7. **Zona de teorie** – în partea stângă a ecranului se află informațiile necesare pentru rezolvarea activităților de învățare din zona activă. Uneori, în partea de jos a acestei zone, pot apărea butoanele săgeată înainte și săgeată înapoi.

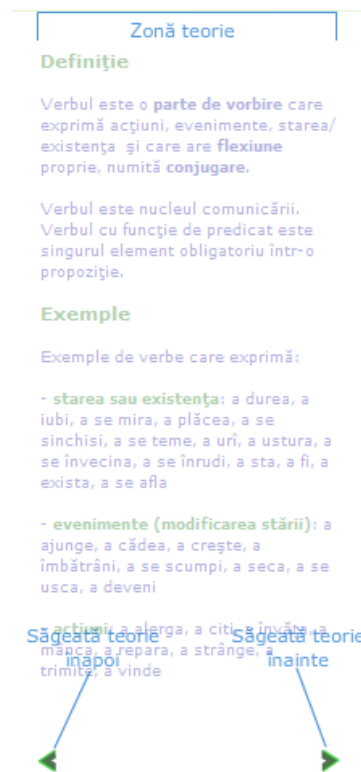


Figura 6: Imagine zonă teorie

8. **Zona activă** – în partea din dreapta a ecranului se află o zonă activă, împărțită în două zone importante: sarcina de lucru și spațiul de rezolvare a sarcinii de lucru.

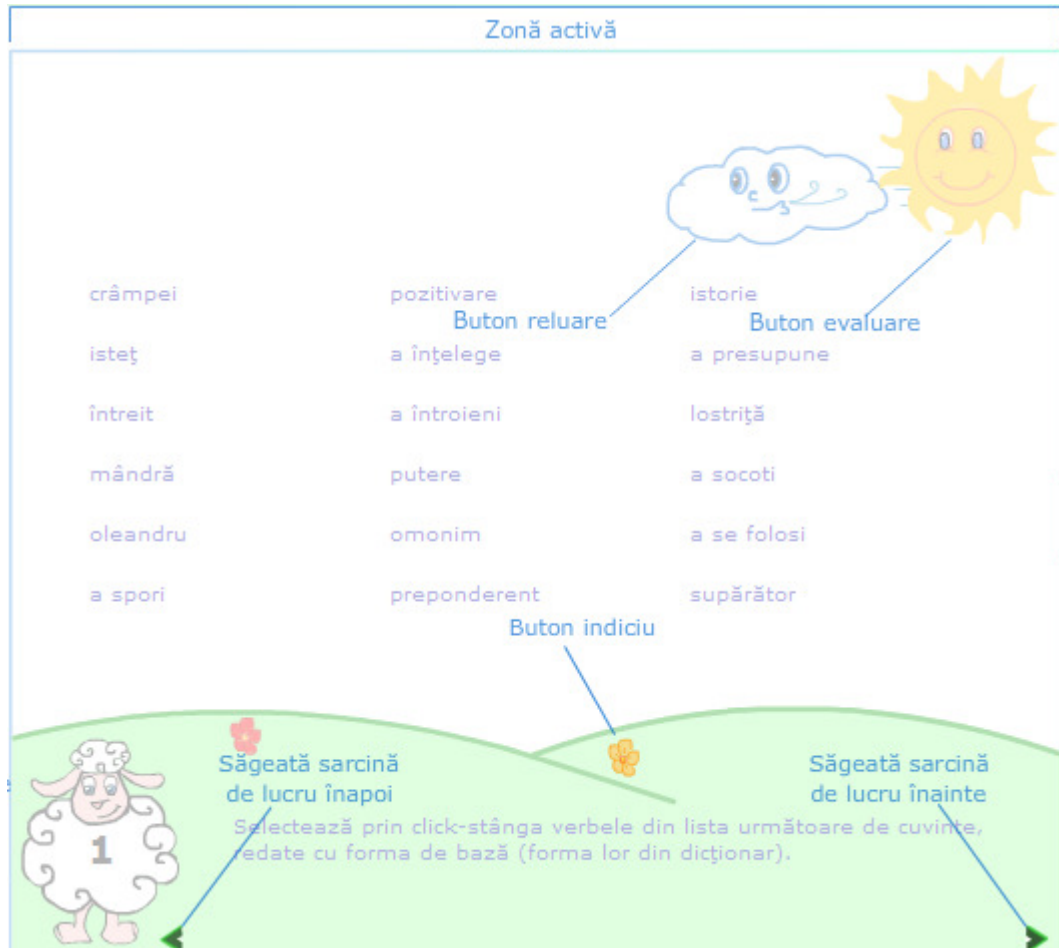


Figura 7 : Imagine zona activă

9. În partea de jos se regăsește sarcina de lucru curentă și numărul exercițiului, afișat de mascota softului.

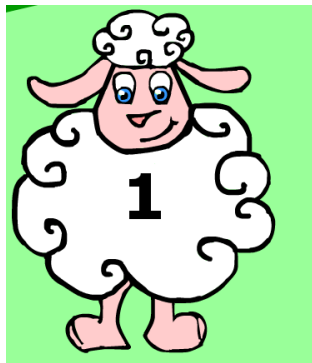


Figura 8: Oiță și numărul exercițiului curent




10. Tot în partea de jos, alături de sarcinile de lucru, apar butoanele de indiciu – prin acționarea unui astfel de buton, elevul poate beneficia de corectarea unei soluții greșite sau de rezolvarea unui item.
11. În partea de sus a zonei active se găsește **butonul de evaluare** – prin acționarea acestuia, elevul află dacă a rezolvat corect exercițiul și primește un feed-back.



Figura 9: Buton evaluare

12. **Feed-back pozitiv** – apare atunci când elevul a rezolvat corect exercițiul. Feed-back-ul pozitiv poate să ajute și la fixarea unor concluzii care se impun după rezolvarea unui exercițiu.

2. Împărătește frumoasele despletite dănțuiesc ✓
3. Aiurea domnițele nepământești cutreieră ✓
4. Repede cântecele din povești se risipesc ✓



✘

Felicitări! Ai acționat corect!

Reține că VERBUL este nucleul comunicării! Orice propoziție conține în mod obligatoriu un verb cu funcție de predicat.





Figura 10: Feed-back pozitiv

13. **Feed-back negativ** - apare atunci când elevul nu a rezolvat corect exercițiul. Acesta indică itemii rezolvați incorect și uneori oferă explicații suplimentare.

Recitește teoria și exemplele, apoi acționează butonul de reluare pentru a mai rezolva o dată exercițiul!

Verbele la modul participiu sunt redactate în dicționar ca adjective (cuvânt **spus**) sau adverbe (calcă **apăsat**), ele păstrându-și valoarea de verb la participiu doar când intră în componența timpurilor compuse (am spus, voi fi spus, să fi spus, ar fi spus).

Verbele la infinitiv lung (citire, vorbire, etc.) sunt considerate substantive, dar ele sunt obținute prin conversiunea infinitivului lung. Își mai păstrează valoarea morfologică de verb în textele vechi sau populare. De exemplu: „(...) închinare-aș și n-am cui (...)” - Toma Alimoș



<u>micșorat</u>	✓
<u>păpădie</u>	✓
<u>spus</u>	✓
<u>ipistat</u>	✗

in lista următoare de cuvinte, verbe dar și alte părți de vorbi

Figura 11: Feed-back negativ

14. Butonul de reluare permite elevului să rezolve o altă variantă a aceluiași exercițiu.

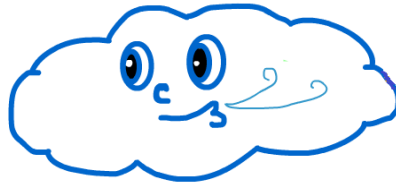



Figura 10: Buton reluare exercițiu

15. Acționând butonul  elevul poate vizualiza autoul și titlul textului din care a fost selectat fragmentul.

d) „(...) aș vrea să-mi crească și mie aripi și să zbor sus de tot, până în slava cerului (...)”

e) „(...) (...)”

Autor ✗

Barbu Ștefănescu Delavrancea

Bunicul

ă vicleană cu omul harnic

Figura 11 Buton peniță

16. Atât în zona de teorie cât și în cea activă, unele cuvinte sau sintagme sunt scrise cu **caractere îngroșate**. Prin acționarea cu un click, utilizatorul deschide o fereastră în care apar informații care actualizează cunoștințe anterioare, necesare pentru înțelegerea și rezolvarea sarcinilor de lucru.

rupestru ipistat

Conversiune

Mijloc intern de îmbogățire a vocabularului prin care se obțin cuvinte noi prin trecerea de la o clasă morfologică la alta. De exemplu: am deschis (verb la participiu) / vorbește deschis (adverb) / geam deschis (adjectiv).

Selectează prin click-stânga verbele din lista următoare de cuvinte, pe cele care, în funcție de context, pot fi verbe dar și alte părți de vorbire, prin **conversiune**.

Figura 12: Link pe noțiunile care necesită explicații

17. Pentru deschiderea unui moment al aplicației, se acționează butonul corespunzător din cadrul paginii **index**. Revenirea la index se poate face din orice moment al lecției, efectuând un click pe bara titlu a momentului.

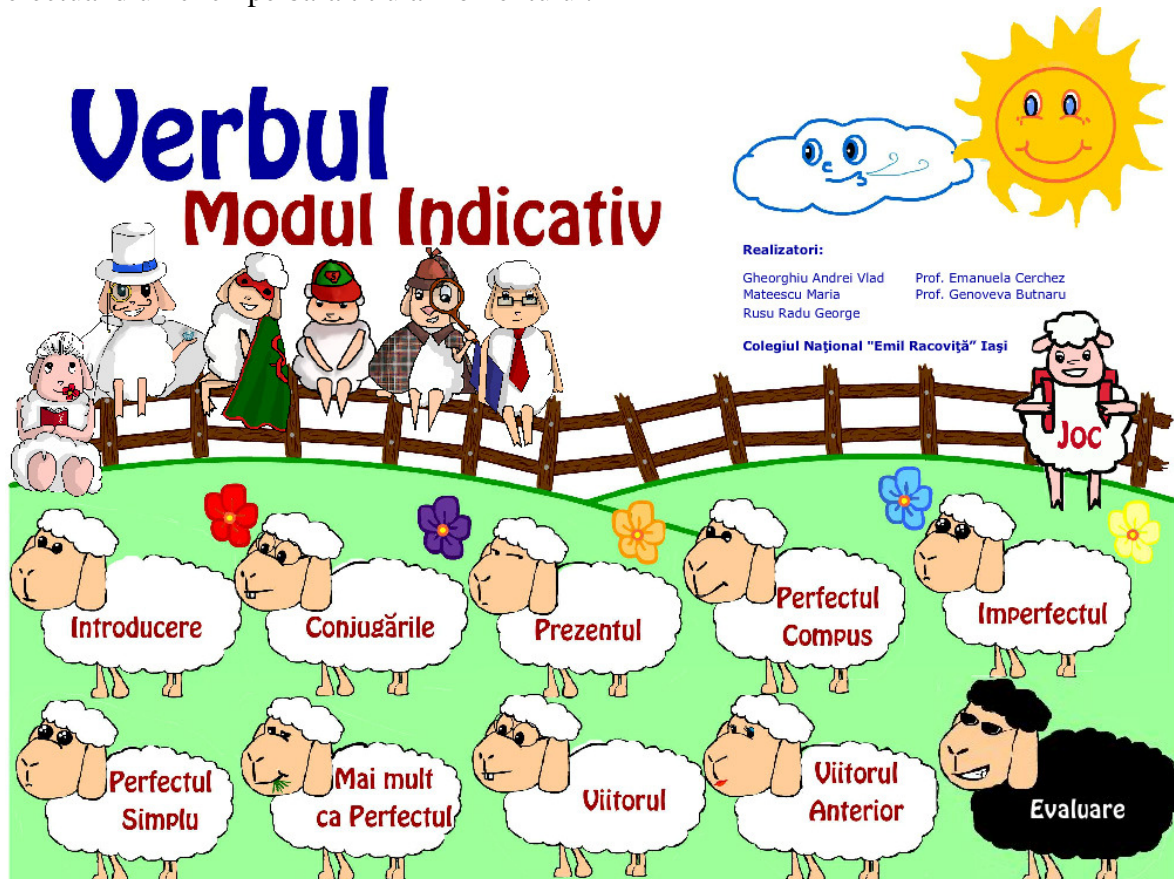


Figura 13: Index

3. STRUCTURĂ GENERALĂ

3.1. Obiective didactice

COMPETENȚE GENERALE	
1. Receptarea mesajului oral în diferite situații de comunicare	
2. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea de mesaje orale în situații de comunicare monologată și dialogată	
3. Receptarea mesajului scris, din texte literare și nonliterare, în scopuri diverse	
4. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse	
OBIECTIVE OPERAȚIONALE	
OP 1	să deosebească verbele aflate la forma din dicționar (la modul infinitiv) de alte părți de vorbire;
OP2	să distingă verbele aflate la forme flexionare de alte părți de vorbire;
OP3	să stabilească valoarea morfologică a cuvintelor care, în funcție de context, pot fi verbe sau alte părți de vorbire;
OP4	să stabilească valoarea semantică a verbelor în diferite contexte;
OP5	să alcătuiască propoziții folosind verbe la moduri predicative;
OP6	să clasifice verbele în funcție de conjugarea lor;
OP7	să utilizeze terminația corectă a verbelor la infinitiv;
OP8	să treacă la infinitiv formele flexionare ale verbelor, pentru a identifica în mod corect conjugarea;
OP9	să deosebească verbele de conjugarea I, în care terminația urmează după grupurile <i>ci, ce, gi, ge, chi, che, ghi, ghe</i> , de verbele la conjugarea a II-a, a căror terminație este diftongul <i>-ea</i> ;
OP10	să deosebească verbele care au forme asemănătoare la infinitiv, dar au sensuri diferite (paronime);
OP 11	să recunoască formele flexionare ale modului indicativ, timpul prezent;
OP12	să conjuge corect un verb la indicativ prezent;
OP13	să stabilească valoarea semantică a utilizării indicativului prezent într-un context dat;
OP14	să realizeze analogii între verbe care se conjugă la fel;
OP15	să utilizeze forma flexionară corectă pentru verbe care conțin în radical consoana "ș";
OP16	să recunoască un verb la modul indicativ, timpul perfect compus;
OP17	să utilizeze flexiunea specifică a verbului auxiliar <i>a avea</i> ;
OP18	să utilizeze adecvat ortogramele <i>i-au, iau, a-i, ai, a-ți, ați, ia-i, i-ai, i-ați, ia-ți</i> ;
OP19	să utilizeze corect formele negative ale perfectului compus;
OP20	să construiască formele inversate ale timpului perfect compus, simple sau cu pronume intercalate;
OP21	să analizeze un text și să utilizeze formele adecvate de perfect compus, în funcție de context;
OP22	să conjuge corect un verb la indicativ imperfect, folosind terminațiile care indică timpul, persoana și numărul;
OP23	să distingă în context valoarea semantică a verbelor la imperfect;
OP24	să utilizeze imperfectul și perfectul compus pentru a face distincția între acțiunea care se desfășoară în fundal și acțiunea care se desfășoară în prim-plan;

OP25	să conjuge corect un verb la indicativ perfect simplu, folosind terminațiile care indică timpul, persoana și numărul;
OP26	să distingă în context oral și scris valoarea semantică a verbelor la perfect simplu;
OP27	să distingă verbele la perfect simplu, persoana a III-a singular, de cele la indicativ prezent, persoana a III-a, singular sau plural - în limba vorbită cu ajutorul intonației, iar în textele scrise, cu ajutorul contextului;
OP28	să recepteze corect mesajul transmis într-un text redat pentru ascultare, în care se folosesc verbe la perfect simplu;
OP29	să conjuge un verb la modul indicativ, timpul mai mult ca perfect, folosind sufixul specific <i>-se-</i> și terminațiile specifice pentru a indica persoana și numărul;
OP30	să evite confuzia dintre formele verbelor la perfect simplu și cele aflate la mai mult ca perfect;
OP31	să recunoască formele din limba vorbită care sunt acceptate drept variante corecte ale celor literare (la persoana I și a II-a plural);
OP32	să utilizeze corect, în context, verbele la mai mult ca perfect, actualizând rolul acestora de a crea cadrul (fundalul) desfășurării unei acțiuni narate;
OP33	să conjuge corect un verb la modul indicativ, timpul viitor, folosind formele verbului auxiliar <i>a vrea/a voi</i> pentru a indica persoana și numărul;
OP34	să folosească adecvat ortogramele <i>v-a/va și v-oi/voi</i> , actualizând faptul că formele <i>va și voi</i> reprezintă forme ale verbului auxiliar <i>a vrea/a voi</i> ;
OP35	să ortografieze formele inversate ale verbelor la viitor;
OP36	să identifice utilizarea adecvată a verbelor la viitor, în context literar;
OP37	să determine valoarea poetică a formelor inversate ale viitorului;
OP38	să conjuge corect verbele la timpul viitor, folosind auxiliarul <i>a avea</i> (la prezent, sau cu forma invariabilă <i>o</i>) la verbul de conjugat la modul conjunctiv;
OP39	să utilizeze în contextul adecvat forma uzuală sau cea literară a viitorului;
OP40	să conjuge corect un verb la modul indicativ, timpul viitor anterior, folosind formele verbului auxiliar <i>a vrea/a voi</i> pentru a indica persoana și numărul, și forma de infinitiv a verbului auxiliar <i>a fi</i> ;
OP41	să exprime prin verbe la viitorul anterior acțiuni care sunt viitoare față de momentul vorbirii, dar trecute față de un alt moment viitor;
OP42	să exprime ordinea cronologică a două acțiuni viitoare nesimultane, folosind viitorul și viitorul anterior;
OP43	să recunoască verbele la modul indicativ dintre verbe aflate la alte moduri;
OP44	să conjuge corect verbe la timpuri ale modului indicativ;
OP45	sa realizeze un rezumat corect, folosind timpurile potrivite;
OP46	să folosească timpurile potrivite, în funcție de context;
OP47	să recepteze corect mesajul unui text, făcând distincție între valorile semantice actualizate în contexte diferite;
OP48	să utilizeze în mod creativ verbele aflate la timpuri ale modului indicativ;
OP49	să utilizeze sinonime verbale contextuale;
OP50	să ortografieze verbele aflate la diferite timpuri ale modului indicativ.

3.2. Conținut

M1. Introducere	
Obiective didactice	OP1, OP2, OP3, OP4, OP5
Timp de predare	50 min

Tip de interacțiune cu elevii	<ul style="list-style-type: none"> • metode de comunicare orală: expunere, conversație • metode de acțiune: exercițiul, învățarea prin descoperire • procedee de instruire: explicația în etapa de comunicare; învățarea prin descoperire dirijată, inductivă, experimentală, exercițiul de consolidare;
Descriere	<ul style="list-style-type: none"> • prezentarea definiției; • prezentarea valorilor stilistice ale verbului la infinitiv; • explicarea noțiunii de <i>conjugare</i>;
Cuvinte cheie	<ul style="list-style-type: none"> • infinitiv; • formă flexionară; • participiu; • conversiune; • propoziție;

M2. Conjugările	
Obiective didactice	OP 6, OP 7, OP 8, OP 9, OP 10
Timp de predare	50 min
Tip de interacțiune cu elevii	<ul style="list-style-type: none"> • metode de comunicare orală: expunere, conversație • metode de acțiune: exercițiul, învățarea prin descoperire • procedee de instruire: explicația în etapa de comunicare; învățarea prin descoperire dirijată, inductivă, experimentală, exercițiul de consolidare;
Descriere	<ul style="list-style-type: none"> • prezentarea celor patru conjugări; • terminații specifice;
Cuvinte cheie	<ul style="list-style-type: none"> • clasificare; • terminații; • diftong;

M3. Prezentul	
Obiective didactice	OP10, OP 11, OP12, OP 13, OP 14, OP 15
Timp de predare	50 min
Tip de interacțiune cu elevii	<ul style="list-style-type: none"> • metode de comunicare orală: expunere, conversație • metode de acțiune: exercițiul, învățarea prin descoperire • procedee de instruire: explicația în etapa de comunicare; învățarea prin descoperire dirijată, inductivă, experimentală, exercițiul de consolidare;
Descriere	<ul style="list-style-type: none"> • prezentarea formelor de prezent la cele patru conjugări; • prezentarea valorilor stilistice ale verbelor la prezent;
Cuvinte cheie	<ul style="list-style-type: none"> • momentul vorbirii; • prezent etern; • prezent narativ;

M4. Perfectul compus	
Obiective didactice	OP16, OP 17, OP 18, OP 19, OP20, OP 21
Timp de predare	50 min
Tip de interacțiune cu elevii	<ul style="list-style-type: none"> • metode de comunicare orală: expunere, conversație • metode de acțiune: exercițiul, învățarea prin descoperire • procedee de instruire: explicația în etapa de comunicare; învățarea prin descoperire dirijată, inductivă, experimentală, exercițiul de consolidare;
Descriere	<ul style="list-style-type: none"> • prezentarea structurii morfologice a perfectului compus; • prezentarea valorilor stilistice ale verbelor la perfect compus; • plasarea pe axa timpului a acțiunilor exprimate la perfect compus;
Cuvinte cheie	<ul style="list-style-type: none"> • verb auxiliar; • flexiune specifică; • participiu; • axa timpului;

M5. Imperfectul	
Obiective didactice	OP 22, OP23, OP 24
Timp de predare	50 min
Tip de interacțiune cu elevii	<ul style="list-style-type: none"> • metode de comunicare orală: expunere, conversație • metode de acțiune: exercițiul, învățarea prin descoperire • procedee de instruire: explicația în etapa de comunicare; învățarea prin descoperire dirijată, inductivă, experimentală, exercițiul de consolidare;
Descriere	<ul style="list-style-type: none"> • prezentarea structurii morfologice a imperfectului; • prezentarea valorilor stilistice ale verbelor la imperfect; • prezentarea în contrast a acțiunilor aflate în curs de desfășurare (imperfect) și a acțiunilor încheiate (perfect compus) ;
Cuvinte cheie	<ul style="list-style-type: none"> • durativ; • obișnuit în trecut; • corespondența timpurilor;

M6. Perfectul simplu	
Obiective didactice	OP 25, OP 26, OP 27, OP 28
Timp de predare	50 min
Tip de interacțiune cu elevii	<ul style="list-style-type: none"> • metode de comunicare orală: expunere, conversație • metode de acțiune: exercițiul, învățarea prin descoperire • procedee de instruire: explicația în etapa de comunicare; învățarea prin descoperire dirijată, inductivă, experimentală, exercițiul de consolidare;
Descriere	<ul style="list-style-type: none"> • prezentarea structurii morfologice a perfectului simplu; • prezentarea valorilor stilistice ale verbelor la perfect

	<p>simplic;</p> <ul style="list-style-type: none"> • prezentarea utilizării restrictive a acestui timp verbal;
Cuvinte cheie	<ul style="list-style-type: none"> • tema perfectului; • terminații specifice; • literar; • regional;

M7. Mai mult ca perfectul	
Obiective didactice	OP 29, OP2 30, OP31, OP 32
Timp de predare	50 min
Tip de interacțiune cu elevii	<ul style="list-style-type: none"> • metode de comunicare orală: expunere, conversație • metode de acțiune: exercițiul, învățarea prin descoperire • procedee de instruire: explicația în etapa de comunicare; învățarea prin descoperire dirijată, inductivă, experimentală, exercițiul de consolidare
Descriere	<ul style="list-style-type: none"> • prezentarea structurii morfologice a mai mult ca perfectului în comparație cu forma perfectului simplu; • prezentarea valorilor stilistice ale verbelor la mai mult ca perfect în raport cu un moment de referință necesar; • prezentarea plasării pe axa timpului a acțiunii exprimate prin verb la mai mult ca perfect;
Cuvinte cheie	<ul style="list-style-type: none"> • tema perfectului; • terminații specifice; • sufix specific; • literar; • cadru/ramă; • corespondența timpurilor;

M8. Viitorul	
Obiective didactice	OP 33, OP 34, OP 35, OP 36, OP 38, OP 39
Timp de predare	50 min
Tip de interacțiune cu elevii	<ul style="list-style-type: none"> • metode de comunicare orală: expunere, conversație • metode de acțiune: exercițiul, învățarea prin descoperire • procedee de instruire: explicația în etapa de comunicare; învățarea prin descoperire dirijată, inductivă, experimentală, exercițiul de consolidare;
Descriere	<ul style="list-style-type: none"> • prezentarea formelor literare, colocviale și populare ale viitorului; • prezentarea valorilor stilistice ale formelor de viitor; • actualizarea distincției: stil oral/stil scris;
Cuvinte cheie	<ul style="list-style-type: none"> • auxiliar <i>a voi</i>; • infinitiv; • „viitor popular”; • auxiliar <i>a avea/o</i>; • conjunctiv;

M9. Viitorul anterior	
Obiective didactice	OP 40, OP 41, OP 42, OP 43
Timp de predare	50 min
Tip de interacțiune cu elevii	<ul style="list-style-type: none"> • metode de comunicare orală: expunere, conversație • metode de acțiune: exercițiul, învățarea prin descoperire • procedee de instruire: explicația în etapa de comunicare; învățarea prin descoperire dirijată, inductivă, experimentală, exercițiul de consolidare;
Descriere	<ul style="list-style-type: none"> • prezentarea formelor viitorului anterior; • actualizarea valorii semantice a viitorului anterior, prin plasare pe axa timpului; • raportarea necesară la un alt moment viitor – corespundența timpurilor;
Cuvinte cheie	<ul style="list-style-type: none"> • auxiliar <i>a voi</i>; • auxiliar <i>a fi</i>; • participiu • anterior

M10. Evaluare	
Obiective didactice	OP 44, OP 45 OP 46, OP 47, OP 48, OP 49
Timp de predare	50 min
Tip de interacțiune cu elevii	<ul style="list-style-type: none"> • evaluarea în formă scrisă, prin intermediul calculatorului;
Descriere	<ul style="list-style-type: none"> • exerciții de verificare și fixare a cunoștințelor și deprinderilor dobândite
Cuvinte cheie	<ul style="list-style-type: none"> • corespundența timpurilor • ortograme • valori semantice • forme verbale corecte • rezumat • creativitate

M11. Joc didactic	
Obiective didactice	OP 43, OP 44, OP 46, OP 47, OP 50
Timp	50 min
Tip de interacțiune cu elevii	<ul style="list-style-type: none"> • evaluarea în formă scrisă, prin intermediul calculatorului;
Descriere	<ul style="list-style-type: none"> • exerciții de verificare și fixare a cunoștințelor și deprinderilor dobândite
Cuvinte cheie	<ul style="list-style-type: none"> • corespundența timpurilor • ortograme • valori semantice • forme verbale corecte

4. OBIECTE DE CONȚINUT – DETALIERE

4.1. M1 – Introducere

Primul moment al aplicației este menit să actualizeze cunoștințe de bază în privința verbului, cum ar fi faptul că este o parte de vorbire flexibilă, a cărei conjugare se realizează în funcție de diateză, mod, timp, persoană și număr. Aspectele teoretice surprind definiția și câteva noțiuni elementare de stilistică a verbului, arătând că verbele pot exprima acțiuni, stări sau modificări ale stării (evenimente).

Primul exercițiu amintește elevilor faptul că marca acestei părți de vorbire este forma de infinitiv, care se regăsește și în dicționar. Cu această precizare, primul exercițiu, de recunoaștere a verbelor dintre alte părți de vorbire, se dovedește a fi extrem de simplu, rolul său fiind de actualizare sau/și consolidare a cunoștințelor. Al doilea exercițiu are un grad mai accentuat de dificultate, deoarece elevii trebuie să recunoască verbele aflate la diferite forme flexionare, deci fără ajutorul prepoziției specifice *a*. Dacă utilizatorul se ghidează doar după terminație, poate greși, de aceea, exercițiul solicită și actualizarea noțiunilor care țin de definirea verbului. De exemplu, cuvântul *ipistat* poate fi confundat cu un verb la participiu, deoarece se termină în *-t*, însă el nu exprimă o acțiune.

Al treilea exercițiu le cere elevilor să recunoască formele verbale care, prin conversiune, pot căpăta și alte valori morfologice. Este vorba, mai ales, de verbele la participiu, care pot deveni adjective sau adverbe, (ex: geam *deschis*, vorbește *deschis*) și de forma de infinitiv lung, care sunt cel mai adesea utilizate ca substantive (ex: a citi - *citire*)

Al patrulea exercițiu fixează aspectele care țin de definiția verbului – elevii trebuie să identifice dacă verbele aflate în context exprimă acțiunea, starea sau evenimentul. Fragmentele sunt selectate din texte literare, care pot deveni sugestii de lectură.

Ultimul exercițiu stimulează creativitatea, elevii putând realiza mai multe combinații, respectând schema sintactică din enunțul fiecărei variante. Propozițiile obținute, deși logice din punct de vedere sintactic, pot avea înțelesuri neobișnuite, surprinzătoare, care îi invită pe elevi să iasă din tiparele gândirii obișnuite, actualizând, în același timp, informația că verbul este nucleul comunicării.

4.2. M 2 – Conjugarea

Acest moment este important pentru clasificarea verbelor deoarece, în funcție de aceasta, se realizează formele flexionare ale verbelor la anumite timpuri. Astfel, verbele la prezent, de exemplu, se conjugă diferit, în funcție de categoria în care se află un anumit verb.

Primul exercițiu le solicită elevilor aplicarea simplă a precizărilor teoretice. Verbele aflate la infinitiv trebuie plasate în coloana corespunzătoare conjugării din care face parte. Al treilea exercițiu este, într-o oarecare măsură, la fel, cu excepția faptului că verbele care se dau spre clasificare se află la forme flexionare. Astfel, elevii trebuie să treacă, mai întâi, verbul, la infinitiv, ceea ce reprezintă un element de relativă dificultate pentru unii elevi.

Al doilea exercițiu, ca și cel de-al patrulea al acestui moment, le cere elevilor să recunoască terminația corectă de infinitiv a unor verbe care adesea, în vorbire, sunt folosite greșit (ex: *a place* în locul formei corecte *a plăcea*)

4.3. M 3 – Presentul

Acest moment îi familiarizează pe elevi cu formele verbului la prezent, pentru fiecare conjugare, precum și cu valorile semantice ale prezentului.

Primul exercițiu este unul simplu, în care elevii trebuie să identifice formele de prezent, dintre forme la trecut și la viitor. În al doilea exercițiu, elevii trebuie să transforme verbele aflate la diferite timpuri, în verbe la prezent, și să precizeze, printr-un exercițiu de tragere și poziționare, ce tip de acțiune exprimă. De fapt, timpul la care se afla inițial verbul este un indiciu în acest sens.

Al treilea exercițiu este unul de tip scrabble, elevilor solicitându-li-se poziționarea literelor în așa fel încât să obțină forme verbale la prezent.

Al patrulea exercițiu este unul care ține în mod evident de uzul limbii, elevii fiind confrunțați cu dublete de forme verbale în care este inclusă și o formă incorectă, însă foarte frecvent întâlnită (ex: *precedă* – *precedează*, *absolv* - *absolvesc*)

Ultimul exercițiu este un joc didactic în care elevii trebuie să identifice forme verbale la prezent.

4.4. M 4 – Perfectul compus

Primul exercițiu este unul de recunoaștere a formelor de perfect compus în context, cu precizarea că utilizatorul trebuie să sublinieze și verbul auxiliar și forma la participiu, pentru a actualiza și consolida structura morfologică a perfectului compus.

Al doilea exercițiu actualizează flexiunea specifică a verbului auxiliar, elevilor solicitându-li-se să scrie verbul auxiliar potrivit cu persoana și numărul subiectului.

Al treilea exercițiu se referă la practica limbii române scrise în cele mai frecvente contexte, acolo unde verbul auxiliar al perfectului compus însoțit de pronume personale se confundă cu diferite părți de vorbire (ex: *v-a/va*)

Al patrulea exercițiu este un joc, care, dincolo de dimensiunea ludică, menită să sporească motivația elevului, are și scopul de a-l face pe acesta să conștientizeze părțile de vorbire din cadrul unei structuri arhaice sau livrești de tipul *câștigatu-ni-le-am*.

4.5. M 5 – Imperfectul

Primul exercițiu este unul de actualizare a formei imperfectului, în care elevii trebuie să completeze terminația potrivită pentru persoana și numărul subiectului.

Al doilea exercițiu este menit să ajute la realizarea distincției dintre acțiune durativă, neîncheiată, acțiune obișnuită în trecut, sau acțiune viitoare - o presupunere asupra unui viitor care e deja trecut, față de momentul vorbirii.

Al treilea exercițiu are un grad mai ridicat de dificultate, dar și o vădită utilitate practică, solicitând elevilor să folosească adecvat două timpuri trecute, pentru a completa o povestire. Exercițiul acesta este conceput tocmai pentru a-i ajuta pe elevi să depășească dificultățile sau exprimarea simplistă în cadrul unei povestiri orale sau scrise. Exercițiul este un bun prilej pentru ca elevii să facă cunoștință cu celelalte personaje ale softului – *SuperOaia* și *Oilock Olmes*.

4.6. M 6 – Perfectul simplu

Primul exercițiu, ca la fiecare moment, este unul de familiarizare cu forma verbală de perfect simplu, cu atât mai mult cu cât este o formă, pe cât de rară, pe atât de complicată.

Al doilea exercițiu este unul de diferențiere a formelor de perfect simplu, persoana a III-a, și a formelor de prezent, persoana a III-a. Prin intermediul exercițiului elevii află că aceste forme, omografe, se diferențiază, în vorbire, prin accent (acceptă - acceptă), iar în scris, prin context (alte verbe sau adverbe care indică trecutul sau prezentul).

Al treilea exercițiu aduce un element de noutate în abordarea învățării limbii române la școală, printr-o sarcină de lucru de tip ascultare și înțelegere a mesajului transmis oral. Este un exercițiu ale cărui cerințe se bazează pe ascultarea unor fragmente audio, selectate din poezii ale lui Marin Sorescu, în interpretarea actorului Tudor Gheorghe. Elevii trebuie să asculte și să selecteze, dintr-o listă dată, forma verbală percepută. Exercițiul se dovedește a fi unul de dificultate ridicată pentru elevii care nu sunt originari din Banat sau Oltenia, unde perfectul simplu este utilizat frecvent, și deci, cunoscut vorbitorilor.

Al patrulea exercițiu este de același tip ca și precedentul, cu diferența că secvențele sunt audio-video, iar elevii trebuie să selecteze o idee implicată (deci nu spusă direct) în mesajul ascultat. Pentru ambele exerciții, feedback-ul negativ oferă transcrierea textului, așa încât, ritmul mai lent pe care îl presupune lectura unui text scris, să permită elevilor înțelegerea mesajului.

4.7. M 7 – Mai mult ca perfectul

Primul exercițiu este unul de familiarizare cu forma verbală de mai mult ca perfect, cu atât mai mult cu cât are o formă complicată, elevul trebuind să actualizeze tema perfectului, sufixul gramatical specific și terminațiile specifice.

Al doilea exercițiu este menit să îl ajute pe elev să consolideze diferența dintre perfect simplu și mai mult ca perfect, forme verbale ce se confundă adesea.

Al treilea exercițiu este unul complex, în care elevii trebuie să coordoneze toate cele patru timpuri trecute, în cadrul unui rezumat. Mai mult, miza rezolvării acestui exercițiu este ca utilizatorul, alături de abilul detectiv Olick Olmes și de mai puțin înzestratul personaj SuperOaia, să descifreze misterul identității răufăcătorului *Orsene Moutin*.

4.8. M 8 – Viitorul

Primul exercițiu, în care elevii trebuie să completeze texte literare, cel mai adesea lirice, cu forme adecvate ale verbului auxiliar *a voi*, îi ajută pe aceștia să actualizeze forma literară a viitorului dar și faptul că acest timp se folosește mai ales în textele literare, fiind specifice stilului scris.

A doua sarcină de lucru vizează aspecte de ortografie a auxiliarului *a voi*, și a structurilor morfologice cu care acesta se poate confunda (ex. *v-a/va*).

Într-un exercițiu de tip tragere și poziționare, utilizatorul trebuie să obțină forme inversate ale viitorului literar, „ajutându-i” pe scriitorii din ale căror opere au fost selectate fragmentele, să obțină o mai mare expresivitate a ideilor poetice și a trăirilor transmise. A fost, pentru realizatorii softului, un bun prilej de a întregi grupul prietenilor lui Oiță cu un personaj nou, *EminOaia*.

Exercițiul al patrulea îl ajută pe utilizator să identifice formele colocviale și populare ale viitorului în texte literare selectate din operele unor scriitori precum Ion Creangă și Ioan Slavici, dar și din texte populare, cum ar fi *Miorița*.

Următoarea sarcină de lucru le cere elevilor să reconstituie forme colocviale ale viitorului, înlocuind forma invariabilă *o* cu forme personale ale auxiliarului *a avea*.

Ultimul exercițiu este menit să actualizeze și să consolideze competențele de utilizare a formei adecvate de viitor, adică a viitorului literar în situații în care este necesară folosirea limbii scrise, și a viitorului așa-zis „popular” în contextul limbii vorbite.

4.9. M 9 – Viitorul anterior

Fiind un timp extrem de rar, și întâlnit aproape exclusiv în textele literare, cele două sarcini de lucru propuse vizează actualizarea și consolidarea deprinderilor de conjugare și a valorii semantice a formelor verbale aflate la viitorul anterior. Astfel, dacă din punctul de vedere al formei, singura dificultate o reprezintă utilizarea a două verbe auxiliare diferite, din cel al înțelesului, viitorul anterior presupune raportarea la un alt verb la viitor, sau la un alt moment viitor. Astfel, utilizatorul va avea de folosit, în mod diferențiat, un verb la viitor și unul la viitor anterior, pentru a exprima două acțiuni viitoare și nesimultane.

4.10. M 10 – Evaluare

Ultimul moment este dedicat evaluării. Acesta poate fi utilizat parțial și înainte de parcurgerea tuturor celorlalte momente, sau la final, ca tema de lucru acasă ori ca suport pentru evaluarea formativă sau sumativă, în clasă.

Primul exercițiu solicită utilizatorului să deosebească forme verbale aflate la diferite timpuri ale modului indicativ, dintre alte forme verbale, aflate la alte moduri.

A doua sarcină de lucru, în care elevul trebuie să folosească forma cea mai potrivită în context, pune problema adecvării în condițiile operării distincției între stilul scris și cel oral (ex. între viitor literar sau viitor „popular”) și între diferite valori stilistice ale timpurilor propuse ca variante (ex. între perfect simplu și mai mult ca perfect).

Al treilea exercițiu este unul de completare, utilizatorul având de ales între forme verbale diferite ale aceluiași verb, în timp ce între paranteze se precizează forma verbală solicitată și potrivită în context.

Următoarea sarcină de lucru vizează competența de a realiza corespondența timpurilor în cadrul unui rezumat. Fiecare variantă prezintă o poveste cu tâlc selectată din volumul *Cercul mincinoșilor*, de Jean Claude Carrière, și un text lacunar, care este un rezumat al poveștii. Acesta trebuie completat cu formele verbale corespunzătoare, elevii având ocazia să consolideze valorile stilistice ale verbelor la diferite timpuri trecute, precum și regula că într-un rezumat nu se folosește niciodată perfectul simplu. Așa cum practica a demonstrat-o, povestirile selectate intensifică motivația elevilor, aceștia fiind tentați să problematizeze și să interacționeze, ceea ce nu poate fi decât un câștig pentru o oră de comunicare, având în vedere ca obiectivul învățării este uzul adecvat al limbii, și nu simpla cunoaștere a formelor verbale corecte.

Al cincilea exercițiu este mai simplu, elevii fiind în situația de a recunoaște numele timpului verbal al formei evidențiate. Totuși, fragmentele selectate din opere ale unor scriitori care au perfecționat limba română sunt bune exemple de practică în corespondența timpurilor, grija autorilor softului fiind aceea de a oferi texte în care sunt folosite timpuri cât mai multe și cât mai variate.

Un exercițiu mai complex este următorul, în care elevul trebuie să înlocuiască un verb cu un sinonim dintr-o listă oferită. Acesta testează nu doar faptul că un sinonim verbal trebuie să aibă aceeași formă flexionară (aceiași timp, aceeași persoană, același număr), dar consolidează și cunoștințele de vocabular, mai precis cele despre sinonimele verbale neologice utilizate frecvent în mass media.

Exercițiul al șaptelea este unul care testează competențele de înțelegere a mesajului într-un text scris, utilizatorul fiind în situația de a preciza dacă acțiunea exprimată de un anumit timp verbal este trecută, prezentă sau viitoare. În condițiile în care timpurile verbale în limba română au mai multe valori stilistice, fiind posibil ca, de exemplu, un timp trecut să exprime o acțiune viitoare, sau un verb la prezent să exprime o acțiune trecută (prezent

narativ), acest exercițiu se va dovedi a fi mai complicat decât pare la prima vedere. Astfel, elevii vor fixa importanța contextului în actualizarea unei anumite valori stilistice.

A opta sarcină de lucru a acestui moment ține de așa-zisa „gramatică a greșelilor”. Elevii trebuie să aleagă forma corectă din dublete în care autorii softului au încercat să surprindă cele mai frecvente greșeli de ortografie care conțin forme verbale la modul indicativ.

În sfârșit, ultimul exercițiu este unul menit să încurajeze creativitatea elevilor. În mici povestioare, mai sensibile sau mai amuzante, elevii trebuie să înlocuiască formele verbale evidențiate cu alte forme verbale, la alegere dintr-o listă dată, singurul criteriu fiind respectarea timpului, a persoanei și a numărului adecvat. Astfel, în funcție de spiritul ludic al fiecărui utilizator, niște hoți din Vestul sălbatic, de pildă, pot, la alegere, *valsa*, *mormăi*, *bâzâi* sau *fredona* dezamăgiți. Mai mult, aceste povestioare pot fi continuate, fie în clasă, fie acasă, exercițiul fiind, în felul acesta, un bun motiv de comunicare în scris a unui mesaj inedit.

4.11. – Joc didactic – „Jocul Transhumanței”

Jocul didactic propus de realizatorii softului are o temă care valorifică specificul personajelor dar are și relevanță culturală, făcând trimiteri la povestea *Mioriței*. Cele patru personaje – Oiță, Oilock Olmes, SuperOaia și Orsene Moutin – pornesc la drum spre locul de iernat, pe parcurs având de îndeplinit diferite probe.

Jocul Transhumanței

Jocul Transhumanței

Se apropie toamna și oițele trebuie să coboare de pe munte la stână. Nu vei reuși să parcurgi acest drum anevoios, decât dacă vei colabora cu prietenii tăi. Fiecare dintre voi trebuie să își aleagă un personaj, bifând caseta din stânga personajului dorit. Veți purcede la drum împreună, dar când ajungeți la un popas, unul dintre voi, cel care este la rând, trebuie să răspundă bine la cerința Profesoroaiei. Dacă nu vei reuși să o rezolvi destul de bine, îți va sări în ajutor prietenul tău, cel care urmează la rând și veți putea astfel continua drumul împreună. Cu cât ai mai mulți prieteni, cu atât șansele tale de a ajunge la destinație sunt mai mari, fiindcă fiecare are dreptul la o încercare.

Limba Română. Clasele V-VIII
?

Figura 14: Pagina de start a Jocului Transhumanței

Jocul poate fi jucat de 1-4 jucători, fiecare jucător alegându-și, la început, un personaj. Pentru fiecare dintre cele patru personaje, probele oferă variante care, prin conținutul enunțurilor, alcătuiesc o poveste a acestuia. Dacă un jucător nu reușește să îndeplinească

satisfăcător una dintre probe (adică nu obține cel puțin 50% din punctaj), jucătorul următor va relua proba. Jucătorul care este la rând va primi aceeași sarcină de lucru, dar cu o variantă corespunzătoare traseului său. Când niciun jucător dintre cei patru nu reușește să obțină un punctaj satisfăcător, jocul se încheie iar elevii pot reveni la diferite momente anterioare ale softului, pentru a relua și fixa cunoștințele necesare rezolvării probelor. Dacă însă jucătorii trec toate cele 8 probe, la sfârșitul jocului personajele se pot bucura de o recompensă, imaginea finală sugerând o vacanță exotică.

Prima probă, **Jurnal de călătorie**, este un exercițiu în care se verifică dacă elevii pot să recunoască verbele aflate la timpuri ale modului indicativ, jucătorul având de subliniat 15 forme verbale dintr-un context care conține și verbe la alte moduri decât indicativul. În cadrul acestui exercițiu personajele scriu o pagină de jurnal despre vara care a trecut și despre apropiata călătorie.

Următoarea probă este una în care jucătorul trebuie să identifice forma corectă a 5 verbe, pentru a completa corect **Biletul de rămas-bun** pe care fiecare personaj îl scrie înainte de a pleca în călătorie. Elevii trebuie să distingă între variantele corecte și variante care reprezintă greșeli comune în scriere.

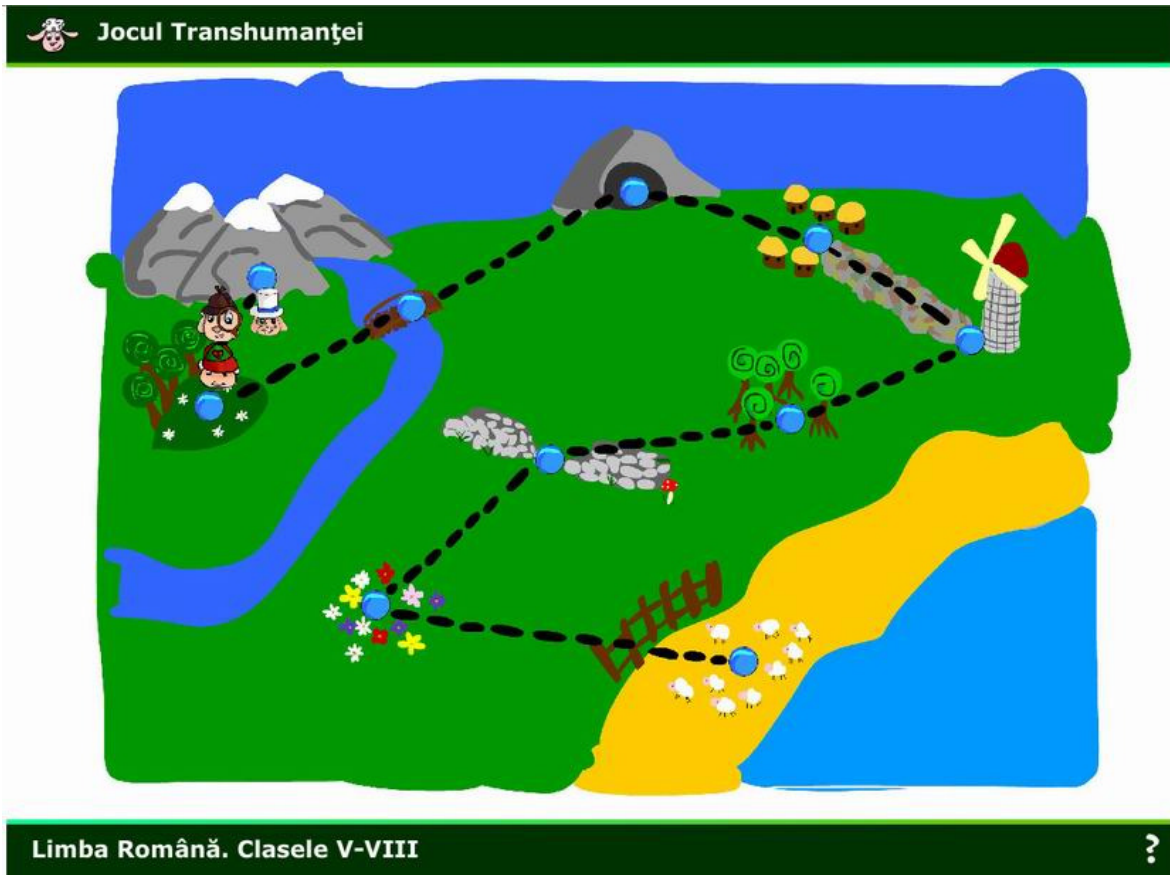


Figura 15: Traseul personajelor în Jocul Transhumanței

A treia probă este un **Popas** în care oițele se odihnesc și îl ascultă pe cioban cântând fragmente din balada *Oaia năzdrăvană* – o versiune mai puțin cunoscută a *Mioriței*. Jucătorii trebuie să aleagă, prin procedeul *drag&drop*, forma verbală potrivită în context, alegând, de fiecare dată, dintre două forme. Elevii trebuie să utilizeze cunoștințele de corespondență a timpurilor și să analizeze contextul, pentru a decide care este timpul cel mai potrivit.

Proba intitulată **Călătorie în trecut** reprezintă o întâlnire a turmei cu scriitorul Dimitrie Cantemir. Acesta le spune oițelor câte o poveste selectată din romanul său cu personaje zoomorfe, numit *Istoria ieroglifică*. Pentru că textul conține forme verbale arhaice, jucătorii au sarcina de a înțelege mesajul, identificând ce tip de acțiune – prezentă, trecută sau viitoare - exprimă fiecare dintre cele zece forme subliniate. Prin procedeul *drag&drop*, elevii vor plasa aceste verbe în coloana potrivită, în funcție de felul acțiunii.

Proba a cincea se numește **Școala călătorească**, în cadrul acesteia personajele având sarcina de a verifica temele mieilor, pentru că aceștia nu își întrerup studiile pe parcursul călătoriei. Jucătorii trebuie să sublinieze formele verbale corecte, actualizând astfel cunoștințele despre conjugarea corectă și ortografia verbelor la modul indicativ.

Inspirate de balada oiței năzdrăvane și de teamă că se vor întâlni cu lupul, cele patru personaje, scriu câte un **Testament**. Jucătorii trebuie să selecteze prin procedeul *drag&drop*, dintr-o coloană de 10 forme verbale, verbul care se potrivește în context din punct de vedere semantic și gramatical.

Personajele găsesc câte o hartă care ar putea să îi ducă spre o **Comoară**. Ca să înțeleagă indicațiile de pe spatele hărții, jucătorii trebuie să completeze textul cu verbele din paranteză, la timpul, persoana și numărul indicate.

Ultima probă este o altă pagină din **Jurnalul de călătorie** al personajului, în care acesta notează câteva impresii despre drum și despre apropiata vacanță de iarnă. Jucătorul trebuie să completeze textul cu una dintre cele trei variante oferite pentru fiecare dintre cele 10 verbe neconjugate, folosind procedeul *drag&drop*. Elevii trebuie să decidă, pentru fiecare verb, care dintre cele trei timpuri sugerate este cel mai potrivit în context.



4.12. – Concluzii

Ce oferim prin soft-ul educațional „*Verbul. Modul indicativ*”?

- o sinteză operațională a informațiilor esențiale referitoare la tema dată;
- numeroase exemple, clare, adecvate vârstei elevilor, selectate din texte literare relevante;
 - sarcini de lucru variate, în multiple variante, constituind un context pentru aplicare și exersare și asigurând astfel formarea competențelor specifice temei;
 - feed-back permanent, de diagnostic și de explicare, precum și puncte de sprijin care să susțină elevul în demersul său de învățare;
 - și nu în ultimul rând un mediu de învățare atractiv, care valorizează valențele educative ale jocului.

Toate acestea evidențiază avantajele metodei pe care o promovăm prin acest soft: o mai eficientă utilizare a timpului didactic, accentul pus pe motivația elevilor, pe autonomia învățării și pe corecta autoevaluare și evaluare a acestora, punerea la dispoziția profesorilor de limba română a unui material care să le ușureze munca de proiectare didactică sau să le sugereze metode pentru proiectarea unor activități de învățare variate, care evită monotonia. În plus, facilitățile noilor tehnologii acoperă necesități de învățare pe care metodele tradiționale nu le acopereau în mod obișnuit, acestea depinzând de creativitatea și de entuziasmul profesorului. De fapt, softul propus este o alternativă care se adresează tot profesorilor creativi, care, prin activitățile de învățare proiectate, prin metodele alese și prin utilizarea personalizată a acestora, caută, în aceeași măsură, să dezvolte competențe necesare dar și să cultive educaților valori și atitudini.

5. BIBLIOGRAFIE

1. Academia română, Institutul de lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosetti”, *Gramatica limbii române*, vol. I: *Cuvântul*, vol. II: *Enunțul*, Editura Academiei Române, București, 2005
2. Dumitru Irimia, *Gramatica limbii române*, Editura Polirom, Iași, 1997
3. Gh. Constantinescu Dobridor, *Morfologia limbii române*, Editura științifică, București, 1974
4. Academia română, Institutul de lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosetti”, *Dicționarul explicativ al limbii române*, Editura Univers Enciclopedic Gold, București, 2009
5. Academia română, Institutul de lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosetti”, *Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române*, Univers Enciclopedic, București, 2005
6. Alexandru Crișan, Sofia Dobra, Florentina Sânmihăian, *Limba română*, Manual pentru clasa a V-a, Editura Humanitas Educațional, București, 2008;
7. Alexandru Crișan, Sofia Dobra, Florentina Sânmihăian, *Limba română*, Manual pentru clasa a VI-a, Editura Humanitas Educațional, București, 2004;
8. Alexandru Crișan, Sofia Dobra, Florentina Sânmihăian, *Limba română*, Manual pentru clasa a VII-a, Editura Humanitas Educațional, București, 2006;
9. Ștefania Popescu, *Gramatica practică a limbii române*, Editura TEDIT F.Y.H., București, 2001.